

جنایت سازمان یافته فرامی در کنوانسیون پارمو و آثار آن

دکتر صادق سلیمی*

چکیده

جنایات سازمان یافته فرامی از مهمترین معضلات قرن بیست و یکم محسوب می‌شوند. این جنایات توسط گروههای جنایی که دارای سه عضو یا بیشتر، سلسله مراتب، وحدت فرماندهی، نظم شدید و اهداف مالی و مادی هستند ارتکاب می‌یابند. ارتکاب این جنایات آثار سیاسی، اقتصادی و اجتماعی زیانباری هم در سطح ملی و هم در سطح بین‌المللی به بار می‌آورند و حتی موجودیت دولتها و ملتها را تهدید می‌کنند. جامعه بین‌المللی و در رأس آن سازمان ملل متحد در اواخر قرن بیستم فکر تدوین یک سند بین‌المللی لازم الاجرا به منظور ایجاد هماهنگی و

*. عضو هیأت علمی واحد تهران مرکزی دانشگاه آزاد اسلامی.

همکاری برای مبارزه با این جنایات میان دولتها را مطرح نمود. نهایتاً طرح کنوانسیونی تهیه و در دسامبر ۲۰۰۰ در پالرمو (ایتالیا) برای امضای دولتها مفتوح گردید و به امضای ۱۴۷ دولت از جمله ایران رسیده است. در این نوشتار سعی بر آن است، ابتدا مفهوم جنایت سازمانیافته فراملی بیان گردد؛ آنگاه آثار مختلف این جنایات که ضرورت مبارزه با آنها را نمایان میکنند، بررسی شوند.

مقدمه

جنایات سازمانیافته فراملی در نیمه دوم قرن بیستم در مقطعی که جامعه بین‌المللی درگیر اختلافات ابرقدرتها و جنگ سرد بود، همزمان با پیشرفت فناوری و نتیجتاً گسترش مبادلات بازارگانی توسعه یافتد. جنایات سازمانیافته به آن دسته از اعمال مجرمانه‌ای اطلاق می‌شود که توسط گروهای جنایتکار با اعمال نفوذ در ارکان حکومت با تسلی به ارتشاء یا خشونت و قتل، معمولاً با سازماندهی خاص و به قصد تحصیل منافع مالی یا مادی ارتكاب می‌یابند. این گروهای جنایتکار بعضاً دارای تشکیلات و بودجه بسیار عظیمی

هستند که حتی از بودجه سالانه خیلی از دولتها بیشتر است. به موجب اسناد بین‌المللی (مانند کنوانسیون پالرمو)، گروهای جنایی سازمان‌یافته حداقل باید دارای سه عضو باشند؛ لیکن عملاً تعداد آنها خیلی بیشتر از این رقم است. این گروهها عموماً دارای سلسله مراتب، یک رئیس، تقسیم کار و نظم شدید همراه با ضمانت اجرایی داخلی شدید علیه اعضاء مختلف خود هستند. برای انجام مأموریت و نیل به هدف خود به هر وسیله‌ای متولّ می‌شوند؛ ابتدا سعی می‌کنند از طریق افساد موائع را برطرف کنند و عموماً در ارکان مختلف حکومتی و نهادهای عمومی نفوذ می‌کنند. در صورت عدم توفیق، توسل به خشونت و حذف فیزیکی مأمورین و قصاصات سرسخت امری متداول محسوب می‌شود. هدف غائی این گروهها تحصیل نفع مالی و مادی است که مهمترین وجه تمایز این نوع فعالیتها از فعالیتهای ترویریستی است.

گروهای جنایتکار امروزه دامنه فعالیت خود را گسترش داده و برای تحصیل منافع هرچه بیشتر در سرزمین کشورهای مختلف فعالیت می‌کنند و از خلاهای موجود

در سطح بین‌المللی بهره می‌برند. جامعه بین‌المللی متوجه این امر و ضرورت همکاری دولتها برای مبارزه با این جنایات شده است. در این زمینه «کنوانسیون ملل متحد علیه جنایت سازمانیافته فراملی» تهیه و تدوین گردید و در تاریخ ۱۵ نوامبر ۲۰۰۰ طی قطعنامه ۱۵۵/۲۵ در اجلاس پنجاه و پنجم به تصویب مجمع عمومی رسید و در دسامبر ۲۰۰۰ در پالرمو ۱۲۳ دولت از جمله ایران و تا اواسط مارس سال ۲۰۰۳ بیش از ۱۴۷ دولت اقدام به امضای آن نمودند و ۳۲ دولت نیز آن را تصویب کرده‌اند،^۲ لذا تا لازم الاجرا شدن کنوانسیون که طبق ماده ۳۸ کنوانسیون به چهل امضاء نیاز دارد، فاصله زیادی وجود ندارد.^۳

این جنایات حاکمیت دولتها را زیر سؤال برده و آثار زیانباری بر امنیت سیاسی، اقتصادی و همچنین فرهنگی – انسانی بر جای می‌گذارند. شناخت این

1. UN. DOC. A/RES/55/25 (2000).

2. www.undcp.org/crime-cicp-signatures.html.

۳. لایحه تصویب کنوانسیون توسط جمهوری اسلامی ایران در هیأت دولت تحت رسیدگی است (شماره ثبت دبیرخانه مرکزی ریاست جمهوری: ۸۱/۱۰/۱۰-۵۰۴۸۵).

آثار و نتایج میتواند هم در داخل کشور ضرورت و نحوه مبارزه با این جنایات را روشن کند و هم در تضمیم‌گیری مسؤولین جمهوری اسلامی ایران در خصوص تصویب یا عدم تصویب کنوانسیون فوق الذکر کمک کند. مصادیق این نوع جنایات متعدد هستند که فقط به ذکر نام مهمترین موارد بسنده می‌کنیم: تطهیر درآمدهای نامشروع، قاچاق مواد مخدر، سرقت آثار و اشیاء فرهنگی، هنری و تاریخی و قاچاق آن، سرقت مالکیت معنوی افراد، اعمال تجاری ممنوع سودآور داخلی و بین‌المللی، قمار و تأسیس قمارخانه‌های غیرقانونی، قاچاق غیر مجاز اسلحه، قاچاق مواد رادیواکتیو و هسته‌ای، تجارت انسان (کودکان و بزرگسالان) و نیروی کار، تجارت زنان و کودکان برای فحشا، قاچاق مهاجران، خرید و فروش اعضای بدن انسان، خرید و فروش حیوانات نایاب، داروها و مواد سمی نایاب، اخاذی از افراد و شرکتها و حتی در برخی موارد از دولتها، کلاهبرداری از افراد و شرکتها و کلاهبرداری از بیمه، سرقت در اشکال مختلف آن همانند سرقت وسایل نقلیه و خرید و فروش وسایل

مسروقه، قتلهاي قراردادي و اعمال خشونت، هو اپيماربایی، دزدی دریایی، جرایم عليه محیط زیست، رشوه دادن به مقامات قضایی، سیاسي و مأمورین نظامی، انتظامی و کارکنان و مستخدمان دولتی از طرق مختلف، جعل و ضرب سکه تقلبی، چاپ اسکناس تقلبی و قاچاق ارز^۴ و ... بدیهی است این سیاهه جنبه حصری ندارد و نمیتواند جامع تلقی شود. در متن کنوانسیون پالرمو ضرورت جرم انگاری این اعمال به نام مورد تصریح واقع شده اند: ۱- ارتکاب جناحت شدید (منظور عمل مجرمانه ای است که به موجب حقوق داخلی مجازاتی بیش از چهار سال حبس داشته باشد و توسط گروه جنایی سازمان یافته ارتکاب یابد)؛ ۲- مشارکت در یک گروه جنایی سازمان یافته؛ ۳- تطهیر منافع حاصل از ارتکاب جناحت (پولشویی)؛ ۴- فساد مالی (ارتشاء)؛ ۵- ممانعت (ایجاد مانع) در روند و اجرای عدالت.

۴. علیرضا شمسی اژیه، جرم سازمان یافته و بررسی مصاديق آن در حقوق موضوعه ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۹-۱۳۷۸، صص ۳۲-۳۳.

به علاوه، سه پروتکل الحاقی نیز که تصویب آنها برای متعاهدین کنوانسیون اختیاری است، هر کدام یک عنوان کیفری/ مجرمانه را تعریف و شرایط و تدابیر مبارزه با آن را بیان کرده‌اند. این سه پروتکل عبارتند از ۱- پروتکل پیشگیری، سرکوب و مجازات قاچاق اشخاص بویژه زنان و کودکان؛ ۲- پروتکل علیه قاچاق مهاجران از طریق زمینی، دریایی و هوایی؛ و ۳- پروتکل علیه تولید و قاچاق غیرقانونی سلاحهای گرم، قطعات و اجزاء آنها و مهمات.^۵

به هرحال عدم ذکر سایر مصادیق در این اسناد به منزله جرم نبودن و حتی کم اهمیت بودن آنها نیست، بلکه در مورد برخی (مثل قاچاق مواد مخدر) قبلًا اسنادی تنظیم شده و در خصوص برخی موارد نیز حصول اتفاق نظر بین دولتها مشکل است. برای روشن نمودن مفهوم جنایت سازمان یافته و آثار ناشی از آن، مطالب این نوشتار را در دو گفتار ادامه می‌دهیم.

۵. درخصوص تفصیل این مصادیق، رک. صادق سلیمی، جنایات سازمان یافته فراملی، انتشارات تهران صدا، بهار ۱۳۸۲، صص ۱۰۲ - ۶۹.

گفتار نخست

مفهوم جنایت سازمان یافته فراملی

در ابتدا تعاریف مختلفی که توسط حقوقدانان در این خصوص ارائه گردیده، نقل و بررسی می‌شوند، آنگاه به تشریح تعریف مندرج در کنوانسیون پرداخته خواهد شد. شایان ذکر است که اغلب این تعاریف ناظر به «جنایت سازمان یافته» بدون توجه به وصف «فراملی» می‌باشند.

۱- «جرائم سازمان یافته جرمی است که شاخص تدارک و ارتکاب آن، تشکیلاتی روشنمند است که اغلب برای مباشران آن امکانات معاش فراهم می‌کند».^۶ این تعریف از جهات مختلف ناقص به نظر می‌رسد. انگیزه تحصیل منفعت به طور نامحدود، در این تعریف نادیده گرفته شده است و این‌گونه به ذهن تداعی می‌شود که مرتكبان صرفاً برای تأمین معاش خود مبادرت به ارتکاب جرم می‌کنند. همچنین، منافع

۶. رک. ژاک بوریکان، بزهکاری سازمان یافته در حقوق کیفری فرانسه، ترجمه دکتر علی‌حسین نجفی ابرندآبادی، مجله تحقیقات حقوقی دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی، شماره ۲۱-۲۲، زمستان ۱۳۷۶ تا تابستان ۱۳۷۷، ص ۳۱۶.

حاصله فقط عاید مبادران (یعنی انجام دهندگان رکن مادی جرم) نمی‌شود، بلکه بیشتر منافع عاید هدایت کنندگان و به اصطلاح «یقه سفید»‌ها می‌شود که غالباً مرتكبان حتی شناخت کافی از آنها ندارند.

۲- «جنایت سازمانیافته پدیده‌ای است غیرایدئولوژیک مرکب از تعدادی افراد با روابط متقابل که بر مبنای سلسله مراتب شکل گرفته است و حداقل سه رده تمایز در آن وجود دارند که هدف آن جلب منفعت و قدرت با اشتغال به فعالیتهاي مشروع و ناممشروع می‌باشد. مسؤولیتهاي کلیدي ممکن است بر حسب روابط خويشاوندي يا دوستي و يا صرفاً بر اساس مهارت تقسيم شود. مسؤولیتها در هیچ برره زمانی خاصي قائم به دارندگان آنها نیست. اعضاء آن را دائمي میدانند و سعي بر حفظ يکپارچگي و فعال بودن آن در جهت نيل به اهدافش دارند. تمایل به استفاده از خشونت و/يا رشوه برای رسیدن به اهداف يا حفظ انسجام زياد است. عضوگيري محدود است؛ هرچند از افراد غيرعضو ممکن است به طور موردي استفاده شود. آنان قواعد صريح

مکتوب یا شفاهی دارند که با ضمانت اجرایی شدیدی، از جمله مرگ، اعمال می‌شوند».^۷ در این تعریف که نسبتاً جامع است، بیشتر به توصیف «گروه جنایتکار سازمان یافته» و نحوه اداره آن پرداخته شده است تا به توصیف «جنایت سازمان یافته».

۳— «جنایت سازمان یافته زمانی رخ میدهد که گروههایی که عمدتاً بر روی تحصیل منافع غیرقانونی متمرکز شده‌اند به طور سازماندهی شده مجرم جنایاتی می‌شوند که این جنایات، بویژه با توصل به خشونت فیزیکی یا برداشت موانع با افساد مأمورین، متقابلاً بر جامعه اثر می‌گذارند و برای فعالیتهای جنایتکاران چتر امنیتی ایجاد می‌کنند».^۸ برخلاف تعریف قبلی، در اینجا به دخالت گروههای جنایی اشاره شده، لیکن به ساختار داخلی آنها توجهی نشده است.

۴— «جنایت سازمان یافته به هر مجموعه ساختاری هماهنگ و سازمان یافته‌ای از اشخاص اطلاق می‌شود که معمولاً به اهداف

7. Howard Abadinsky, *Organized Crime*, 4th ed., 1994, Chicago, p. 6.

8. Cyrille Fijnaut/ Frank Bovenkerk/ Gerben Bruinsma/ Henk Van de Bunt, *Organized Crime in Netherlands*, The Hague: Kluwer Law International, 1998, pp. 26-27.

فرعي و وسائل غيرقانوني براي جمع آوري سرمایه اتكاء ميکند».^۹ اختصار و ايجاز اين تعریف موجب شده است که حتی به وجود و دخالت يك گروه جنائي در ارتکاب جنایت سازمانیافته نيز اشاره اي نشود.

— «جنایت سازمانیافته ارتکاب برنامه ریзи شده جنایاتی قابل توجه برای تحصیل منفعت یا قدرت است؛ در صورتی که بیش از دو شریک در مدت زمانی طولانی یا نامحدود نقشی از طریق تجارت یا ساختارهای شبه تجاری یا استفاده از خشونت یا دیگر وسائل تهدید یا از طریق نفوذ در سیاست یا رسانه‌ها یا اداره امور عمومی، سیستم قضایی یا اقتصاد ایفاء نموده و با یکدیگر همکاری کنند».^{۱۰} ارتکاب جرم برای تحصیل قدرت از شمول جنایت سازمانیافته خارج است و اصولاً در چارچوب تروپریسم بحث و بررسی می‌شود، لیکن در این تعریف، این دو از هم متمایز نگردیده‌اند.

9. Raymond J. Michalowski, Order, Law, and Crime, An Introduction to Criminology, New York, 1985, p. 368.

10. Klaus Von Lampe, Recent German Publications on Organized Crime, Criminal Organizations, Vol. 12, No. 1+2, 1998, p. 38.

٦— «تعاريف حقوقی و بین‌المللی «جنایت سازمانیافته» همگی به یک نکته گرایش دارند؛ به طوریکه این عنوان یک شیوه مدیریت عملیات جنایی را بیان می‌کند و به چگونگی و نحوه ارتکاب جرم اشاره دارد. ویژگیهای بارز آن عبارتند از خشونت، فساد مالی، فعالیت جنایی مداوم و برتری گروه بر تک تک اعضاء. گروههای سازمانیافته با شاخص تداوم آنها بدون توجه به مرگ و میر اعضاشان شناخته می‌شوند. بقای آنها وابسته به مشارکت دائمی هیچ یک از اعضاء نمی‌باشد». ^{۱۱} در این تعریف بیشتر به ویژگیهای جنایت سازمانیافته تأکید شده است.

٧— «جنایت سازمانیافته فعالیت غیرقانونی با انگیزه اقتصادی است که توسط گروه، انجمن یا ارگانی مرکب از دو یا چند شخص که خواه به طور رسمی یا غیررسمی سازمانیافته باشند، ارتکاب یابد؛ جایی که اثر منفی فعالیت مذکور از بعد اقتصادی، اجتماعی، ایجاد خشونت،

11. Sabrina Adamoli/ Andrea Di Nicola/ Ernesto U. Savona/ Paola Zoffi, *Organized Crime Around the World*, Helsinki, 1998, p. 9.

بهداشتی و سلامت عمومی و / یا زیست محیطی حائز اهمیت تلقی شود»^{۱۲}. در این تعریف صرفاً به انگیزه اقتصادی و مالی توجه شده است، در حالیکه در سایر انگیزه های مادی از قبیل لذت جنسی نیز میتواند، مبنای گرایش به این جنایت باشد.

۸ - «در مقابل بزهکاری مزمن یا به عادت که مرتكبان آن معمولاً ضریب هوشی پایینی دارند و به هنگام ارتکاب جرم از قدرت انتزاعی و توانایی محاسبه برخوردار نیستند، بزهکاری سازمانیافته را قرار میدهند. این جرایم (bzehkari) دارای ویژگی های خاصی نسبت به سایر بزه ها میباشند، زیرا در این نوع جرایم، عده ای از افراد که به نوعی با هم مرتبط هستند، سعی در نقض قانون دارند و کارهای یکدیگر را بدون تأثیرگذاری، سازمان میدهند و از بی سازمانی به انسجام و سازمانیافته میرسند و با این تشكل و سازمانیافته، توانایی مقابله با پلیس، فشارهای خارجی دیگر مانند عوامل افشاء کننده و نیز مقابله با

12. Canada: Solicitor General, *Organized Crime Impact Study*, Highlights, 1998, p. 5.

فشارهای درونی را دارا میباشند».^{۱۳} در این تعریف به مقایسه بین جنایت سازمانیافته و جرایم عادی پرداخته شده و برخی ویژگی‌های جرم سازمانیافته تبیین شده است.

تقریباً در تمام تعاریف به مشارکت بیش از دو نفر و انگیزه و محرك آنها (تحصیل منفعت) و وجود گروه یا یک تشکل اشاره شده است. در برخی از تعاریف به تحصیل قدرت نیز اشاره شده است. در حالیکه امروزه با متمایز گردیدن جنایت سازمانیافته از تروریسم، در جنایت سازمانیافته انگیزه اصلی همانا منفعت مالی و مادی میباشد در حالیکه در تروریسم انگیزه سیاسی است. حال باید دید کنوانسیون پالرمو چه تعریفی در این زمینه ارائه داده است.

کنوانسیون پالرمو به تعریف «جنایت سازمانیافته فراملی» نپرداخته است؛ لیکن ماده ۵ کنوانسیون به تعریفی تحت عنوان «جرائم انگاری مشارکت در یک گروه

^{۱۳} دکتر علیحسین نجفی ابرند آبادی، تقریرات درس جرم‌شناسی دوره کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی، در مباحثی در علوم جنایی، تهران، دی ۱۳۸۱، ص ۶۳۱.

جنایی سازمان یافته» اختصاص یافته که علت این امر را باید در ارتباط تمام «جنایت سازمان یافته فرامی» و «گروه جنایی سازمان یافته» جستجو کرد که این دو لازم و ملزوم هم میباشند. ماده ۵ مقرر میدارد:

۱— هر دولت متعاهدی، اقدامات قانونگذاری و سایر اقداماتی را که ضروری باشند اتخاذ خواهد نمود تا اعمال زیر را، در صورتی که بطور عمدي ارتکاب یابند، جرم جنایی تلقی کند:

(الف) هریک از جرائم جنایی زیر یا هر دو جرم صرفنظر از اینکه شروع به جرم باشد یا جرم تمام تلقی شود

(ب) توافق با یک یا چند شخص دیگر برای ارتکاب یک جنایت شدید در صورتی که به طور مستقیم یا غیر مستقیم به منظور تحصیل یک نفع مالی یا نفع مادی دیگری باشد و در صورتی که حقوق داخلی چنین اقتضا کند متضمن عملی باشد که یکی از شرکاء در انجام توافق به عهده گرفته باشد یا توسط یک گروه جنایی سازمان یافته ارتکاب یابد.

(ii) رفتار کسی که با علم بر هدف و فعالیت جنایتکارانه عمومی یک گروه جنایی سازمان یافته یا با علم بر قصد ارتکاب جنایات مورد بحث در فعالیت‌های زیر شرکت فعال کند :

- a. فعالیتهای جنایتکارانه گروه جنایی سازمان یافته
- b. فعالیتهای دیگر گروه جنایی سازمان یافته با علم بر اینکه مشارکت وی در نیل به هدف جنایتکارانه موصوف مؤثر است

ب) سازماندهی، هدایت، کمک، مساعدت، تسهیل یا مشاوره برای ارتکاب جنایت شدیدی که توسط یک گروه جنایی سازمان یافته ارتکاب یابد.

۲ - علم، قصد، هدف، مقصود یا توافق مورد اشاره در بند ۱ این ماده را میتوان از اوضاع و احوال موضوعی عینی استنباط کرد.

۳ - دولتهاي متعاهدي که حقوق داخلی آنها برای تحقق جرائم مندرج در بند ۱ (a) (I) این ماده، وجود یک گروه جنایی سازمان یافته را لازم میدانند ترتیبی خواهند داد که حقوق داخلی آنها تمام

جنایات ارتکابی گروههای جنایی سازمانیافته را شامل شود. چنین دولتهاي، همچنین دولتهاي متعاهدي که حقوق داخلی آنها وجود عملی را برای تحقق توافق انجام شده در جهت ارتکاب جرایم مندرج در بند مذکور لازم میدانند، چنین امری را موقع امضاء یا تودیع سند تصویب، پذیرش، تصدیق یا الحق به این کنوانسیون به دیر کل سازمان ملل متحد اطلاع خواهد داد.

اولین مطلبی که با مطالعه عنوان ماده و صدر آن جلب توجه میکند این است که این ماده – همچون سایر مواد این کنوانسیون و پروتکلهای الحقی – رأساً عنوان مجرمانهای ایجاد نمیکند، بلکه دولتهاي متعاهد را ملزم به تصویب قوانین و «سایر اقدامات» مقتضی میکند. با مطالعه کارهای مقدماتی این معاہده و مذاکرات مربوطه متوجه میشویم که منظور از «سایر اقدامات» مندرج در مواد ۵، ۶، ۸ و ۲۳ این کنوانسیون اقداماتی علاوه بر

اقدامات قانونگذاری و در جهت تکمیل آن میباشد.^{۱۴}

جنایت سازمان یافته فراملی به خاطر ماهیت خود توسط «شرکای» جرم ارتکاب مییابد نه توسط مباشر. اگر رکن مادی جرم را یک نفر مستقلًا و به تنها یی انجام دهد مباشر جرم نامیده میشود و اگر دو یا چند نفر مشترکاً و با همکاری یکدیگر رکن مادی جرم را انجام دهند شرکای جرم نامیده میشوند که این معنی را در حقوق داخلی ایران با مطالعه ماده ۴۲ قانون مجازات اسلامی میتوان فهمید. در جنایات سازمان یافته، مدیریت یا طراحی نقش خیلی مهمی دارد؛ یعنی عملی که در جرایم عادی فقط «معاونت» محسوب میشود و جنبه فرعی و تبعی دارد، در این جنایات مهمتر از ارتکاب رکن مادی تلقی میگردد.

با توجه به تعریف و مصاديق ارائه شده در این ماده به نظر میرسد که رکن مادی جنایت سازمان یافته همیشه به صورت

14. Report of the Ad Hoc Committee on the Elaboration of a Convention against Transnational Organized Crime on the work of its first to eleventh sessions, *Addendum*; Interpretative notes for the official records (*travaux préparatoires*) of the negotiation of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime and the Protocols thereto, UN.Doc.A/55/383/Add.1, p. 3.

فعل (عمل مثبت) میباشد و با ترك فعل (عمل منفي) محقق نمیگردد. به عبارت دیگر، کسی به اتهام مشارکت در ارتکاب این جنایت، مسؤولیت کیفری دارد که عملی انجام داده باشد. طبق این ماده، صرف عدم انجام کاری (مثلًا عدم اعلام به مقامات و...) جرم محسوب نمیشود.

همانطور که از اسم این جنایت به ذهن متبادر میشود، جنایت فراملی «سازمان یافته» باید دارای سازماندهی خاصی باشد و اعضاي تشکیل دهنده آن در بین خود دارای سلسله مراتب باشند لذا اساساً ارتکاب این جرم توسط شخص واحد متصور نیست. بنابراین، در داخل گروه، هریک از اعضاء دارای وظایف و اختیارات مشخص و از پیش تعیین شده ای است و اغلب حقوقدانان بر این نکته تأکید نموده اند.^{۱۰} با این حال در کنوانسیون وجود «سلسله مراتب» جزو تعریف گروه مجرمانه نیامده و برای تحقق جنایات مندرج در این کنوانسیون وجود سلسله مراتب ضروري شناخته نشده است؛ با

15. Viktor Vasilievich Luneev, Crime in the xxth Century, International Criminological Analysis, chapter 9, <http://www.american.edu/tracc/pdfs/HTMLs/luneevchapter9.html>.

مراجعه به گزارش کارهای مقدماتی تدوین کنوانسیون ملاحظه میگردد که «گروه واجد ساختار» نیازی به سلسله مراتب ندارد، بلکه این واژه هم شامل گروههای دارای سلسله مراتب و هم گروههایی که سلسله مراتب ندارند و نقش هریک از اعضای گروه رسماً تعریف نشده است، میگردد^{۱۶}. بدیهی است هرچه قیود بیشتری در تعریف عنوان مجرمانه آورده شود، زمینه فرار مجرمین از چنگال عدالت بیشتر میشود. لذا سیاست کلی در تدوین کنوانسیون این بوده که اثبات ارتکاب جنایت را تا حد اکثر ممکن تسهیل کند.

در عنوان ماده و متن آن که به «گروه جنایی سازمانیافته» اشاره شده است باید دید که مقصود از این اصطلاح چیست؟ در ماده ۲ کنوانسیون که به تعریف واژگان مورد استفاده در این کنوانسیون اختصاص یافته، در بند الف آمده است:

«گروه جنایی سازمانیافته» به معنی یک گروه دارای ساختار تشکیلاتی مرکب از سه نفر یا بیشتر است که برای مدت زمانی موجودیت میابد و هماهنگ با هدف ارتکاب

16. UN.Doc.A/55/383/Add.1, p. 2.

یک یا چند جنایت شدید یا جرایم مندرج در این کنوانسیون به منظور تحصیل مستقیم یا غیرمستقیم یک نفع مالی یا نفع مادی دیگر فعالیت می‌کند.

از تلفیق این تعریف با ماده ۵ می‌توان استنباط نمود که از نظر این کنوانسیون اولاً، اگر فقط دو نفر با همکاری و همکاری هم به ارتکاب جرایم موضوع این کنوانسیون مبادرت ورزند، مشمول تعریف این کنوانسیون نمی‌شوند؛ چون حداقل تعداد باید سه نفر باشد. باید توجه داشت که در یک گروه یا سازمان که به منظور رسیدن به هدف یا اهدافی تشکیل گردیده است، اصولاً هریک از اعضا وظایفی به عهده دارند. ماهیت جرایم ارتکابی نیز غالباً به گونه‌ای است که یک نفر به تنها ی نمی‌تواند رکن مادی آن را انجام دهد. همچنین، مدیری که سازماندهی گروه را بر عهده دارد – هرچند خود مستقیماً در عملیات اجرایی شرکت نکند – یا کسی که سرمایه‌گذاری نموده و مقدمات فعالیت چنین گروهی را فراهم نموده است؛ به هیچ‌وجه نقشی کمتر از کسی که مستقیماً عملیات اجرایی جرم

را انجام می‌دهد، ندارد. از این رو برخلاف جرایم معمولی که اصولاً مسؤولیت معاون کمتر از مباشر یا شریک است در این مورد مسؤولیت همه آنها یکسان است.

ثانیاً، اگر تعدادی گرد هم آمده و با تبانی قبلی مرتكب جرمی شوند و سپس متفرق گردند، عمل نامبردگان مشمول کنوانسیون نمی‌گردد، هرچند این جرم «سازمان‌یافته» و «فراملی» باشد و به منظور کسب منافع مادی صورت گرفته باشد، چرا که گروه باید برای «مدت زمانی» موجودیت داشته باشد. این شرط، ویژگی استمرار و تداوم ارتکاب جنایت سازمان‌یافته فراملی را نشان میدهد. به عبارت دیگر، اگر گروهی برای ارتکاب جرمی واحد گرد هم آیند، گروه جنایی سازمان‌یافته محسوب نمی‌گردد.

ثالثاً، اگر گروهی که دارای تمام اوصاف «سازمان‌یافته، فراملی، سه نفر یا بیشتر، با هدف ارتکاب جرم و برای مدتی نامحدود» تشکیل شود و مبادرت به ارتکاب جرم نماید، ولی «انگیزه» ارتکاب جرم، تحصیل منافع مادی و مالی نباشد در این صورت نیز چنین جرمی مشمول تعریف مندرج

در این کنوانسیون نمی‌گردد. حال باید دید که منظور از «نفع مادی دیگر» چیست. مقصود تدوین کنندگان کنوانسیون از آوردن «نفع مادی دیگر» بعد از نفع مالی، تأکید بر گسترش این مفهوم بوده به طوریکه شامل منافعی مثل لذت جنسی و نظایر آن هم بشود.^{۱۷}

در تحقیق جنایت سازمان یافته وجود «انگیزه» یا داعی حائز اهمیت اساسی است. منظور از انگیزه هدف و مقصود نهایی هر مرتكب، جرمی است که با ارتکاب عمل مجرمانه در صدد تحصیل آن است. میدانیم که در حقوق کیفری داخلی اصولاً انگیزه یا داعی در «تحقیق» جرم دخیل نیست؛ مگر اینکه قانونگذار تصریح به این امر کرده باشد. برای مثال در جرایم علیه امنیت ملی قانونگذار انگیزه «براندازی یا بر هم زدن امنیت کشور» را شرط تحقیق جرم یا در موادی عامل مشدده کیفر تلقی می‌کند.^{۱۸} این موارد استثنایی

17. UN.Doc.A/55/383/Add.1, p. 2.

۱۸. برای نمونه ماده ۵۰۵ قانون مجازات اسلامی مقرر میدارد: «هرکس با هدف بر هم زدن امنیت کشور به هر وسیله اطلاعات طبقه بنده شده را با پوشش مسؤولین نظام یا مأمورین دولت یا به نحو دیگر جمع آوری کند ... به حبس... محکوم می‌شود».

بر اصل و قاعده کلی تلقی میگردد که انگیزه در تحقق جرم مؤثر نیست. همچنین انگیزه میتواند در تخفیف مجازات مؤثر باشد (ماده ۲۲ قانون مجازات اسلامی) که این امر نیز ارتباطی با «تحقیق» جرم ندارد. ولی در تحقیق «جنایت سازمانیافته فراملی» بنا بر تعریف کنوانسیون «انگیزه تحصیل منافع مادی» شرط تحقق است و با فقدان آن ممکن است جنایت بینالمللی دیگری به وقوع بپیوندد یا اساساً عمل ارتکابی فاقد وصف مجرمانه بینالمللی باشد.

مطابق اصول حقوق کیفری و بویژه اصل برائت (مندرج در اصل ۳۷ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، بند ۲ ماده ۱۴ میثاق بینالمللی حقوق مدنی و سیاسی ۱۹۶۶)، بند ۳ ماده ۲۱ اساسنامه دیوان کیفری بینالمللی برای جنایات ارتکابی در یوگسلاوی سابق، بند ۳ ماده ۲۰ اساسنامه دیوان کیفری بینالمللی برای رواندا، بند ۱ ماده ۱۱ پیشنویس قانون (کد) جرایم علیه صلح و امنیت بشری،^{۱۹} و

۱۹. درخصوص پیشنویس ۱۹۹۴ اینکد قبل از اصلاحات نهایی در ۱۹۹۶ رک. دکتر علیحسین نجفی ابرندآبادی – دکتر منوچهر خزانی، درآمدی بر پیشنویس قانون بینالملل جزا،

اصل قانونی بودن جرایم و مجازاتها مندرج در اصل ۳۶ قانون اساسی، ماده ۱۱ اعلامیه جهانی حقوق بشر (۱۹۴۸)، ماده ۱۵ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، ماده ۱۳ پیشنویس قانون (کد) جرایم علیه صلح و امنیت بشری و مواد ۲۲ و ۲۳ اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی و...) مقام تعقیبکننده وظیفه دارد که نزد دادگاه بیطرف، ارکان جرم را به اثبات رسانده و دلایل کافی علیه متهم در خصوص عنصر معنوی جرم ارائه نماید. لیکن در بند ۲ ماده ۵ کنوانسیون برای سهولت اثبات رکن معنوی اماره‌ای پیش‌بینی شده است که علم، قصد و انگیزه را می‌توان با اشتغال شخص به برخی فعالیتهای جنایتکارانه احراز نمود. به عبارت دیگر، با چنین رفتارهایی وجود عنصر معنوی مفروض تلقی می‌گردد و لذا می‌توان گفت اماره سوء نیت پذیرفته شده است.

در ماده ۳ کنوانسیون تحت عنوان «قلمرو اجرایی» در قسمت ب بند ۱ صریحاً بیان شده است که جرم ماهیتاً باید

مجله حقوقی دفتر خدمات حقوقی بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران، شماره هجدهم و نوزدهم، سال ۱۳۷۴-۱۳۷۳، صص ۲۸۰-۲۳۹،

«فراملي» باشد. لذا يكى از اوصاف مهميکه ميتوان برای جنایات مشمول اين کنوانيون برشمرد، همانا فراملي بودن آن است. اما اينکه در چه صورتی جنایت ارتكابي فراملي محسوب ميشود در بند ۲ همین ماده بيان شده است كه به خاطر اهميت آن عيناً بيان ميشود.

۲- از نظر بند ۱ اين ماده يك جرم در صورتی ما هيتاً فراملي تلقى ميگردد كه:

- الف) در قلمرو بيش از يك دولت ارتكاب يابد؛
- ب) در يك دولت ارتكاب يابد ولي بخش مهمي از مقدمات، طرح ريزي، هدايت يا کنترل آن در دولت ديگري صورت پذيرد؛
- ج) جرم در سرزمين يك دولت، ولي توسط يك گروه جنائي سازمان يافته ارتكاب يابد كه در سرزمين بيش از يك دولت به فعاليت اشتغال دارد؛ يا
- د) جرم در يك دولت ارتكاب يابد ولي آثار اساسی آن در سرزمين دولت ديگري بروز کند.

در اين ماده، ۴ مورد به عنوان ملاک «فراملي» بودن جنایت تلقى شده اند. اگر

به رکن مادی جرم توجه شود فقط مورد اول بطور واقعی و عینی در بیش از یک کشور واقع شده است. در حقوق کیفری بین‌المللی و در قوانین کیفری ملی بیشتر کشورها در مقررات مربوط به اعمال صلاحیت مورد چهارم نیز پذیرفته شده است؛ یعنی اگر صرفاً اثر جرمی در کشور دیگری بروز کند، کشور مربوطه میتواند جرم مذبور را ارتکاب یافته در سرزمین خود تلقی نموده و نسبت به تعقیب مرتکبان – ولو اینکه اصل جرم در خارج از کشور رخ داده باشد – اقدام نماید. این مفهوم را در حقوق کیفری ایران در ماده ۴ قانون مجازات اسلامی میتوان یافت که مقرر میدارد: «هرگاه قسمتی از جرم در ایران واقع و نتیجه آن در خارج از قلمرو حاکمیت ایران حاصل شود و یا قسمتی از جرم در ایران و یا در خارج و نتیجه آن در ایران حاصل شود در حکم جرم واقع شده در ایران است». تأثیرگذاری یک عمل در سرزمین بیش از یک دولت ملک واحدی است که هم میتواند بنای اعمال صلاحیت توسط دولتهای مختلف گردد و هم جرمی را فراملي کند.

بند ب مذکور در یک نگاه دو دسته افعال را شامل می‌شود: اول تهیه و تدارک مقدمات ارتکاب جرم است که در حقوق داخلی اصولاً فاقد وصف جزایی است. دسته دوم که در واقع رکن معنوی جرم را شامل می‌شود و مداخله‌ای در عملیات اجرایی جرم صورت نمی‌پذیرد، ماهیتاً معاونت در جرم محسوب می‌گردد. ولی بندهای بوج را باید با توجه به سازمان‌یافته بودن این گروه‌ها ارزیابی کرد. اشخاص به اعتبار عضویت در این گروه‌ها دارای حقوق و تکالیف خاصی می‌گردند و به عنوان عضو یک گروه عمل می‌کنند و پر واضح است که اگر ارزیابی «فراملي بودن» و «تحقیق جرم» مبتنی بر عملکرد تک تک اعضا ی گروه، صرف نظر از گروه باشد، هرگز نباید صحبت از جنایت «فراملي و سازمان‌یافته» کرد. زیرا اگر هم فعالیت شخصی منفرد بتواند جنبه فراملي پیدا کند هرگز نمی‌تواند سازمان‌یافته به معنی اصطلاحی باشد.

از مطالعه ماده ۵ کنوانسیون و تلفیق آن با مواد ۲ و ۳ بطور خلاصه می‌توان اوصاف زیر را برشمرد:

- ۱- ارتکاب جنایت توسط گروهی که متشکل از سه نفر یا بیشتر باشد؛
- ۲- جنایت ارتکابی ماهیتاً فراملی باشد؛
- ۳- فعالیت گروه برای مدتی استمرار داشته باشد؛ و
- ۴- انگیزه و هدف نهایی تحصیل منافع مالی و مادی باشد.

در مواد کنوانسیون به وجود سلسله مراتب و تقسیم کار و مقررات شدید داخلی گروه جنایی اشاره نشده است؛ ولی غالباً گروه زمانی میتواند استمرار داشته و هدف خاصی را دنبال نماید و به طور منسجم عمل نماید که مقام تصمیمگیر و مجری و اختیارات هریک از آنان مشخص باشد. لیکن فقدان این امور - که اساساً مسائل داخلی گروه میباشند - هیچ تأثیری در تحقق فعل جنایتکارانه ندارند و هرچند در مفهوم «گروه» مستتر میباشند ولی به درستی مورد تصریح واقع نشده‌اند تا جنایتکاران حرفه‌ای نتوانند آن را دستاویزی برای سوء استفاده و فرار از مسؤولیت قرار دهند. در خصوص سایر اوصافی که حقوقدانان احصاء میکنند نیز

وضعیت مشابهی وجود دارد، یعنی در کنوانسیون وارد نشده‌اند. همچنین توسل به شیوه‌های خاصی مثل خشونت، افساد و رشوه هیچ اشاره‌ای نگردیده است. بطورکلی کنوانسیون به امور داخلی گروه همچون وفاداری، رازداری، نحوه عضوگیری و... نمی‌پردازد و اساساً اشاره به چنین مواردی اثر مثبتی نمی‌تواند داشته باشد. لیکن شرط «ماهیتاً فراملي بودن» که در نوشته‌های اغلب حقوقدانان به چشم نمی‌خورد، در کنوانسیون به عنوان شرط تحقق این جنایت بطور صریح بیان شده است. علت این امر آن است که اگر جنایتی صرفاً در چارچوب سرزمین یک دولت طراحی، سازماندهی و ارتکاب یافته باشد و آثار آن نیز صرفاً متوجه همان دولت باشد، حاکمیت دولت مربوطه اقتضاً می‌کند که آن دولت در قالب تدابیر ملی به نحوی که مصلحت می‌بیند عمل کند و چنین جنایاتی از شمول این کنوانسیون خارج می‌باشند. بدیهی است که چون اکثر نویسنگان به جنایت سازمان یافته به طور اطلاق توجه دارند و «فراملي» بودن امری فرعی و

ثانوي تلقي ميگردد، لذا نيازي به آوردن
اين قيد احساس نميكنند.

گفتار دوم

آثار جنایت سازمان یافته فراملى

هر جرمي آثار زیانباري را بر جامعه تحميل ميکند و دقيقاً به خاطر همین آثار است که عملی عنوان مجرمانه به خود ميگيرد. به عبارت ديگر، مبنياً جرم انگاري و فلسفة وجودي هر جرمي همانا آثار و پيامدهاي زیانباري است که از ارتکاب آن عمل ناشي ميشود. به منظور درك فلسفه جرم انگاري جنایات سازمان یافته فراملى، باید آثار آن شناخته شود، زيرا همین آثار موجب پيدايش فكر مبارزه بين المللی با اين پديده و نهايتاً ايجاد عزم بين المللی برای تدوين يك كنوانسيون بين المللی گردیده است.

جنایت سازمان یافته فراملى آثار متعددی در ابعاد مختلف از خود بر جاي ميگذارد. از طرفی ساختار سياسي حکومت و به طور کلي حاكمیت، دموکراسی و حتی نظم جهاني را مختل ميکند که اين امر جامعه

مدنی و نهادهای آن را تحلیل میبرد. تزلزل نهادهای مدنی به نوبه خود موجب بیثباتی و ضعف حکومت و جامعه در برخورد با جرم و جنایت به طور کلی میگردد. از سوی دیگر، جنایت سازمانیافته بر سیستمهای اقتصادی - اعم از ملی و بینالمللی - تأثیر میگذارد. سازمانهای جنایتکارانه فراملي همچنین با تهدید و کشتن روزنامه‌نگارها و اهل مطبوعات و قاچاق غیرقانونی اشخاص و سوء استفاده از آنها؛ ضمن قربانی گرفتن از افراد جامعه، آزادی بیان و حقوق بشر را نقض میکند. نفوذ این گروهها به درون سندیکاهای اتحادیه‌های کارگری حقوق شهروندی کارگران را نقض میکند. همچنین قاچاق غیرقانونی زنان و کودکان و سوء استفاده‌های جنسی از آنان، علاوه بر نقض حقوق بشر، آثار انسانی و فرهنگی قابل توجهی از خود بر جای میگذارد.

با توجه به اینکه جنایت سازمانیافته فراملي مصاديق مختلف و متعددی دارد و این امر خود موجب میگردد آثار این جنایت ابعاد مختلف و گسترده‌ای بیابند، آثار جنایت سازمانیافته در

ابعاد مختلف، بعضًا با تأکید بر مصاديق خاص بررسی خواهد شد. برای نمونه، در جرمی مثل تطهیر پول، آثار فرهنگی - انسانی ناچیز است، بر عکس در قاچاق و بهره برداری از زنان و کودکان چنین اثربار قابل توجه و گستردگ است. بنابراین مباحث این گفتار در سه مبحث ۱- آثار سیاسی ۲- آثار اقتصادی و ۳- آثار انسانی - فرهنگی مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد.

۱- آثار سیاسی

آثار سیاسی جنایت سازمان یافته فراملی هم در بعد ملی و هم در بعد بین‌المللی حائز اهمیت است که البته این دو بر هم اثر مقابله دارند.

نظم سیاسی جهانی زمانی مستحکم‌تر می‌شود که اشکال دموکراتیک حکومتها مبتنی بر احترام به حاکمیت قانون و آراء عمومی در میان ملل مختلف گشترش یابد. جنایت سازمان یافته فراملی مستقیماً به رژیمهای دموکراتیک موجود و جوامع و رژیمهای در حال انتقال به سیستم دموکراتیک صدمه می‌زنند. جنایت

سازمان یافته از طریق ارتشاء و نفوذ در مأمورین و اخلال در جریان رسیدگی، حاکمیت قانون و مشروعیت حکومت دموکراتیک را زیر سؤال میبرد. در جوامعی که دولت از نظر سیاسی در دوره انتقالی به سر میبرد و در حال گذار به مردم سalarی است، گروههای مجرمانه با توسل به عناصر خود – که مسؤولیتهاي کلیدی را در میان قانونگذاران اولیه که مسؤول پیش نویسی و تدوین قوانین هستند، احراز میکنند – دولت مربوط را از بیخ ریشه کن میکنند. حضور و نفوذ آنها در میان ارکان حکومت و نهادهای حکومتی مشروع، استحکام و ثبات سیاسی حکومت را زائل میکند، چرا که اعضای گروههای جنایتکار فقط به تحصیل منافع جنایتکارانه و نامشروع خود میاندیشند و دغدغه منافع عموم را ندارند.^{۲۰}

گروههای جنایی سازمان یافته فراملی هم در کشورهای دارای دموکراسی پیشرفتی و هم در دموکراسی‌های در حال توسعه سعی میکنند در مأمورین حکومتی رده بالا هم

20. Louise I. Shelley, *Transnational Organized Crime: An Imminent Threat to the Nation-State?* Journal of International Affairs, Winter 1995, p. 468.

در کشور متبع و محل پیدایش خود و هم در کشور محل فعالیت، با دادن رشوه نفوذ کنند. لیکن این گروهها اغلب زمانی موفقتر هستند که تلاش‌هایشان در قلمرو دولت – ملتهايی صورت گيرد که در مرحله انتقالی هستند، چرا که در این کشورها به گونه‌ای که در يك کشور داراي دموکراسی مستحکم و با ثبات، نظام حقوقی تحت نظارت است، کنترل وجود ندارد.^{۲۱}

گروهای جنایی سازمانیافته فراملي همچنین دولتها را از طریق قاچاق مواد هسته‌ای تهدید می‌کنند. امروزه جهان دیگر نگران درگیری هسته‌ای بین ابرقدرتهاي دنيا نمی‌باشد، بلکه تهدید هسته‌ای عمدتاً از قاچاق تسلیحات توسط مرتكبان جنایت سازمانیافته که شکل جدید و مرگبار فعالیت غیرقانونی آنان است، نشأت می‌گیرد. قاچاق مواد هسته‌ای ممکن است باعث شود يك کشور يا گروه جنایتکار مستقلأً سلاح هسته‌ای تولید کند و از اين طریق قدرت تهدید و اخاذی هسته‌ای پیدا کند.

21. Ibid.

در گذشته مفهوم دولت جنایتکار در مورد آلمان نازی به کار میرفت. امروزه این واژه را میتوان در مورد دستگاه دولتی که برای پیشبرد اهداف گروههای جنایی سازمانیافته مورد استفاده واقع میشود، به کار برد. این امر در خصوص کشوری مثل ایتالیا مصدق دارد که در آنجا بیش از یک قرن سیاست و جنایت با یکدیگر همزیستی میکنند. از آقای گیلیو اندراؤتی* — که هفت دوره نخست وزیر بود و چهره قدرتمند حزب سوسیال دموکرات پس از جنگ تلqui میشد — دو بار به خاطر اتهام همکاری با مافیا سلب مصنونیت پارلمانی شده است. آقای بتینو کراگسی** نخستوزیر پیش از وی، از حزب سوسیالیست رسماً متهم به دریافت رشوه گردیده است. آثار نفوذ جنایت سازمانیافته به داخل دولت ایتالیا این کشور را از ایفای نقش اقتصادی درخور خود در اروپا بازداشته است.²²

در کلمبیا رابطه بین حکومت و کارتلهای قاچاق دارو به اندازه ایتالیا

*. Giulio Andreotti.

**. Bettino Craxi.

22. Shelley, op. cit., p. 469.

قدمت ندارد، ولی اثر آن بر روی دولت و نهادهای دموکراتیک آن زیانبار بوده است. فرایند مردم‌سالاری و حاکمیت قانون، هم در روند قانونگذاری و هم در اجرای قانون به شدت تحلیل رفته است. زمانی که نیروهای سیاسی توسط گروههای جناحیتکار سازمان یافته تأمین و تغذیه مالی می‌شوند و نمایندگان یا نفوذیهای این گروهها انتخاب و به پارلمان فرستاده می‌شوند، امکان پیدایش ساختار حقوقی مورد نیاز برای تغییر حاکمیت استبدادی به حاکمیت دموکراتیک کاوش می‌یابد.^{۲۳}

ایتالیا و کلمبیا هردو دریافتۀ اند که به محف اینکه جناح سازمان یافته در داخل دولتی نفوذ کند، دولت قادر به رهانیدن خویش از یوغ این جناح نخواهد بود؛ حتی اگر منابع عظیم اقتصادی و انسانی سرمایه‌گذاری کرده و با سرکوب شدید و فدا کردن افراد همراه باشد. آثار نفوذ جناح سازمان یافته به بخش دولتی زیانبار است، برای اینکه چنین نفوذی مانع از مبارزه دولت با این گروهها در سرزمین مبدأ آنها می‌شود و

23. Ibid.

بدان وسیله دموکراسی مشروع را تحلیل
میبرد.^{۲۴}

کشورهای در حال توسعه و دموکراسی‌های نوپا بیشتر مورد هدف جنایت سازمان‌یافته فراملي، چه از درون و چه از ورای مرزها، بوده‌اند. به خاطر این‌که نهادهای اجتماعی این جوامع یا مرحله پیدايش و تکوین خود را سیر می‌کنند و یا جوان و نوپا هستند، زمینه‌ها و فرصتهاي بیشتری در این جوامع برای بروز و جولان مرگبار جنایت سازمان‌یافته وجود دارد. غالباً سیستمهای عدالت کیفری کشورهای در حال توسعه و کشورهایی که اقتصادشان در حال انتقال است متناسب با شیوه عملیاتی پیشرفته این گروهها نیست. دولتهای در حال انتقال - خواه انتقال سیاسی باشد یا اقتصادی یا هر دو - از نظر آسیب پذیری در قبال جنایت سازمان‌یافته وضعیت منحصر به فردی دارند.

به طورکلی وضعیت انتقالی یک کشور، دارای یک یا چند از این اوصاف است: ۱— فروپاشی و استقرار مجدد ساختارهای دولت؛ ۲— تغییرات اساسی در اصول

24. Ibid., pp. 467-468.

زیربنایی مدیریت اقتصادی؛ ۳— تعریف
 مجدد اصول و ارزش‌هایی که بر مبنای آنها
 جامعه عمل می‌کند؛ ۴— بازنگری در
 جهت‌گیری روابط با جهان خارج.^{۲۰}
 پس از فروپاشی نظم سیاسی و اجتماعی
 موجود و قبل از بازسازی و استقرار
 ساختارهای دولتی جدید، نهادهای عمومی
 قادر به اعمال همان اندازه کنترل
 اجتماعی که رژیم قبلی اعمال می‌کرد،
 نیستند. در عین حال چندین ویژگی اقتصاد
 در حال انتقال موجب افزایش جنایت
 سازمانیافته می‌گردد. این ویژگیها
 عبارتند از سیر نزولی تولید، تورم یا
 فوق تورم، رشد بیکاری، ابهامهای
 اقتصادی جدید و فقدان جایگزینهای
 اقتصادی مشروع، بویژه در دوره فترت پس
 از فروپاشی سیستم قدیمی و قبل از دوره
 کارکرد مؤثر سیستم اقتصادی جدید. نقطه
 نظرات اجتماعی و فرهنگی، قواعد و
 هنجرهای سنتی و بویژه محظورات رفتاری

25. Philip Williams, *Drugs, Crime and States in Transition: The Russian Federation*, unpublished paper prepared for UNDCP International Conference with the Russian Federation, Moscow 16-17 April 1997 Quoted By: M. Cherif Bassiouni and Eduardo Vetere, *Organized Crime; A Compilation of UN Documents 1975-1998*, Transnational Publishers, Inc. Ardsley, New York, 1998, p. xiv.

نوعاً در دولتهای در حال انتقال سست و کمنگ می‌شوند. در نتیجه روابط مستحکم و کنترل اجتماعی جامعه در مبارزه با جنایت سازمان یافته کم اثرتر می‌شود.^{۲۶}

در مرحله انتقالی انزوای قبلی جای خود را به گشايش جدیدی میدهد که تمایل دولت انتقالی را به ورود در اقتصاد جهانی منعکس می‌کند. گشايش جدید به منظور تشویق تجارت و سرمایه‌گذاری خارجی طراحی می‌شود و برای رشد و توسعه اقتصادی امری اساسی تلقی می‌گردد. مشکل این است که وقتی مرزها باز می‌شوند کنترل ورود افراد و اشیاء و تفکیک بین فعالیت بازرگانی مشروع و ناممشروع مشکل‌تر می‌شود. در نتیجه دولتهای در حال انتقال نفوذ پذیر می‌شوند.^{۲۷}

امتیازاتی که گروههای جنایتکارانه در جوامع انتقالی از آن برخوردار می‌شوند؛ به خاطر مبالغ قابل توجه پول در دسترس آنها و توانایی آنها در از بین بردن رقیب از طریق تهدید و خشونت است. سرمایه جمع آوری شده به این گروهها

26. Ibid.

27. M. Cherif Bassiouni and Eduardo Vetere, op. cit., p. xiv.

اجازه میدهد که بخش‌های اقتصادی خصوصی شده را به قیمت‌های خیلی نازلی خریداری کنند در حالی‌که هیچ‌گونه کنترلی برای بررسی منابع سرمایه وجود ندارد. از این رو گروه‌های جنایتکار سازمان‌یافته خود را مالک بخش‌های اقتصادی می‌بینند که قبل از این متعلق به بخش عمومی بوده و از طریق آن بخش‌ها کنترل خود را بر اقتصاد ملی افزایش میدهند. از طریق برتری اقتصادی آنها می‌توانند روند سیاسی را کنترل کنند و از مسؤولیت کیفری طفره روند. دموکراسی‌های در حال پیدايش و دولتهاي در حال انتقال از يك مشكل ذاتي رنج مي‌برند. بدین معنی که رژيم‌هاي سابق غالباً از نظر اقتصادي فاسد بوده‌اند و در بطن خود گروه‌های جنایتکار سازمان‌یافته را پرورش داده‌اند که اينک در درون رژيم جديد نيز فعال هستند.

در نظام‌هاي سوسياليستي، بزهکاري اقتصادي اوصاف خاصي دارد. «در چنین سистемي بزهکاري شديد اقتصادي (زايده فقر و جيره‌بندی) اجتنابناپذير است. اين بزهکاري نه فقط ناشي از کارمندانی است که از قدرت اقتصادي خود سوء استفاده

میکنند، بلکه تمام کسانی که فاقد هرگونه امتیازی هستند و مجبورند کالای مصرفی خود را از بازار سیاه خریداری نمایند در این بزهکاری شریک هستند. بدتر از این، اغلب تولیدات غیرقانونی در داخل کارخانه‌های دولتی تهیه می‌شود».^{۲۸}

ارتكاب جنایت سازمان‌یافته آثار زیانبار ویژه‌ای بر ثبات کشورهای در حال توسعه و دولتها در حال انتقال دارد؛ جنایت سازمان‌یافته نهادهای اجتماعی را تضعیف می‌کند و موجب می‌شود آنها نتوانند از عهده تنشهای اجتماعی، اخلاقی، فرهنگی و اقتصادی که معمولاً اثر مستقیم بر دموکراسی‌های جدید و کشورهای در حال توسعه دارند، برآیند.^{۲۹}

خانم شلی^{۳۰} در سال ۱۹۹۵ می‌نویسد: «جمهوریهای تازه به استقلال رسیده شوروی سابق که قادر منابع کافی و اراده لازم

۲۸. ریموندگسن، جرم‌شناسی نظری، ترجمه دکتر مهدی کینیا، ناشر: مجمع علمی و فرهنگی مجد، چاپ اول اردیبهشت ۱۳۷۴، صص ۵۲-۵۳.

۲۹. Ibid., pp. xiv-xvi.

۳۰. پروفسور شلی (Shelley) مدیر آمریکایی مرکز جنایت سازمان‌یافته و فساد و از سرشناسترین چهره‌های علمی درخصوص جنایت سازمان‌یافته فرامی‌باشد.

برای مبارزه با جنایت سازمانیافته میباشد و همچنین تجربه فساد مالی و ارتشاء را در حکومت خود نداشته‌اند، حتی بیشتر از ایتالیا و کلمبیا در معرض نفوذ جنایت سازمانیافته هستند».^{۳۱} گذشت زمان به خوبی نشان میدهد که تحلیل و پیش‌بینی این نویسنده چقدر دقیق بوده است، چرا که جمهوریهای استقلالیافته شوروی سابق شدیداً درگیر گروههای جنایتکارانه سازمانیافته میباشد.

در سال ۲۰۰۱ در مقاله‌ای از همین نویسنده ذکر شده است: آثار جنایت سازمانیافته در دولتهاي انتقالی که مردم آنها در صدد ایجاد دموکراسی، تعیین سرنوشت خود و حاکمیت قانون هستند، مخربتر است. در این مقاله به بررسی دولتهايی که سابقًا بخشی از اتحاد شوروی بودند پرداخته میشود که امروزه با اقتصادي راکد، حکومتهاي ضعیف در اجرای قانون و مبارزه با فساد، دست به گریبان هستند.

جنایت سازمانیافته در دولتهاي تازه به استقلال رسیده شوروی سابق، با شدت و

31. Shelley, op. cit., p. 470.

وسعت عملیاتی غیر قابل قیاس با دیگر گروههای جنایی سازمان یافته در صحنه بین‌المللی پیدا یشیافته است. در این دولتها تعداد گروههای جنایتکار بالغ بر هزاران مورد است. ساختار تشکیلاتی این گروهها به صورت شبکه‌ای است که اغلب از خشونت به عنوان بخشی از راهبرد کاری خود استفاده می‌کنند. برخلاف سندیکاهای جنایی سایر کشورها که هرکدام به کالاهای و خدمات خاصی اختصاص یافته‌اند، جنایت سازمان یافته در این دولتها مجموعه گستردۀ ای از فعالیتهای غیرقانونی را شامل می‌شود. گروههای جنایتکار عمیقاً در اقتصاد مشروع، از جمله خیلی از شرکتهایی که سابقًا متعلق به دولت بوده‌اند و سپس به بخش خصوصی واگذار شده‌اند، نفوذ کرده‌اند.^{۳۲}

جنایت سازمان یافته هم دموکراسی را – که عبارت از کنترل مردمی به اضافه تساوی سیاسی می‌باشد – و هم امنیت را تهدید می‌کند و به تبع آن اقتصاد نیز تهدید می‌شود. برای «امنیت» ابعاد

32. Louise Shelley, *Crime Victimizes Both Society and Democracy*, E-Journal of the U.S. Department of State (2001). <http://usinfo.state.gov/journals/itgc/0801/ijge/gi06.html>.

مختلفی قائل شده‌اند: ۱- امنیت فردی در قبال بی‌قانونی و ظلم حکومتی؛ ۲- امنیت گروهی برای اقلیتها و اکثریتها و حمایت در قبال تبعیض، شبیه سازی اجباری، اخراج یا امحاء (نابودسازی) و ۳- امنیت دولتی، یعنی کشور دموکراتیک از تعرض خارجی، سرنگونی، تروریسم یا اشکال دیگر تهدید به حاکمیتش احساس امن بودن کند.^{۳۳}

علاوه بر امنیت اقتصادی که مورد نظر نویسنده نبوده، جنایت سازمانیافته قطعاً دموکراسی، امنیت فردی و امنیت دولتی را تهدید می‌کند.

باید به این موضوع اشاره داشت که جنایت سازمانیافته فراملی از یک طرف و حاکمیت، دموکراسی، امنیت و حکومت قانون از طرف دیگر، اثر متقابل بر یکدیگر دارد. یعنی همانطور که ارتکاب جنایت سازمانیافته اصول فوق را به مخاطره می‌افکند، تحقیق و برقراری حاکمیت قانون و برقراری دموکراسی و امنیت در سرزمین دولتی واجد اقتدار و حاکمیت می‌تواند ریشه جنایت سازمان را خشک کند، ولی از

33. Janusz Bugajski, *Democracy, Economy and Security*. www.csis.org/ee/research.

آنجایی که بسیاری از گروههای جنایتکار در کشورهای مختلف ریشه دوانیده‌اند، یک کشور به تنها ی قادر به ریشه‌کنی کامل این جنایت نمی‌باشد و ضرورت عزم بین‌المللی برای مبارزه با آن هویدا می‌شود و مسئله جهانی‌شدن نیز با این مبحث پیوند می‌خورد.

در کنفرانس امضائی پالرمو در ۱۲ دسامبر ۲۰۰۰ که سمپوزیوم ملل متحد تحت عنوان «مسائل حاکمیت و جهانی بودن در زمینه حاکمیت قانون در ده کده جهانی» برگزار شد، وزیر دادگستری ایتالیا در جلسه افتتاحیه اظهار داشت: مشروعیت و امنیت باید در سطح بین‌المللی مطرح شود تا در بستر جهانی شدن تضمین گردد. وی تأکید کرد که مسئله حاکمیت و جهانی شدن هم امری راهبردی و هم تعیین‌کننده است. این مسئله از زاویه امنیت و مشروعیت امری حیاتی می‌باشد. قبلًا مشروعیت در مرزهای ملی خاتمه می‌یافتد و لی امروزه وضعیت دگرگون شده است. جهانی شدن بر اختلافات و مرزها غلبه یافته است و امنیت و مشروعیت باید در بستر جدید ارزیابی شود. نامبرده تأکید نمود که در

سالهای اخیر روند اجرای اسناد بین‌المللی رو به فزونی است. این خود نشان میدهد که حاکمیت نقش کلیدی دارد. امضای یک معاهده بین‌المللی به منزله اقدام به پذیرش یک حاکمیت خارجی است که در امور داخلی نفوذ کرده است. برای مثال، پذیرش یک دیوان بین‌المللی به معنی پذیرش صلاحیت خارجی است.^{۳۴}

نماینده مدیر اجرایی اداره کنترل دارو و پیشگیری از جرم ملل متحد در ۱۳ دسامبر ۲۰۰۰ اظهار داشت که این کنفرانس در توسعه اسناد بین‌المللی برای مبارزه با جنایت سازمان‌یافته فراملي بر نکته مهمی تأکید نموده است. در امضاء کنوانسیون، نقطه اتكاء جامعه بین‌المللی مفهوم امنیت بشری - ماهیت آن و چگونگی اعتلاء بخشیدن به آن و حفظ آن در مقابل دشمنان - بود.^{۳۵}

وی اذعان داشت که حاکمیت قانون در یک جامعه قوی و سالم توازنی بین حقوق و آزادیهای شخص از یک سو و منافع جامعه بطور کلی از سوی دیگر ایجاد می‌کند.

34. UN. DOC. L/T/4351 (ISSUES OF SOVEREIGNTY AND UNIVERSALITY IN CONTEXT OF RULE OF LAW IN GLOBAL VILLAGE DISCUSSED AT UN CONFERENCE SYMPOSIUM).

35. Ibid.

حاکمیت قانون، اصل وجود یک قانون برای همه را بدون آنکه کسی بر قانون برتری داشته باشد، بیان می‌کند. در چنین جوی اصول دموکراسی اجرا می‌شود و شرایط امنیت بشری تأمین می‌گردد.

اگر دولتی تحت حاکمیت قانون باشد و بتواند با آرامش و به طور سنجیده بدون انحراف از جهت دموکراتیک به چالشهای امنیتی خارجی پاسخ دهد، آن وقت می‌توان چنین دولت - ملتی را قوی نامید. جهانی متشکل از دولت - ملتهاي واجد اقتدار واقعی مطلوب است و برپا داشتن «کنوانسیون نوپا و پروتکلهای آن» به عهده چنین دولتهایی است.^{۳۶}

وی تأکید کرد که اصول حاکمیت و جهانی شدن می‌توانند برای حمایت از بشر در مقابل خفت و خواری بسیج شوند.^{۳۷}

رئیس کمیته علمی کنفرانس ابراز نمود که حاکمیت و جهانی شدن نباید به عنوان دو مفهوم مخالف هم تلقی شوند، بلکه آنها را باید در کنار هم دید که حاکمیت دولت با نیاز مطلق به جبهه

36. Ibid.

37. Ibid.

مشترک جامعه بین‌المللی برای مبارزه با
جنایت در یک ردیف قرار گرفته‌اند.^{۳۸}

۲- آثار اقتصادی

ارتكاب جرم و وضعیت اقتصادی هر جامعه‌ای با هم ارتباط تنگاتنگ داشته و تأثیر متقابلی بر روی هم می‌گذارند. به این معنی که میزان رشد اقتصادی و رشد بیکاری بر میزان و نوع جرایم ارتکابی در هر جامعه تأثیر می‌گارد و ارتكاب جرم نیز متقابلاً ممکن است بر ساختار اقتصادی و میزان رشد و توسعه اقتصادی تأثیرگذار باشد. لیکن در این مبحث فقط به تأثیر جنایت سازمانیافته بر اقتصاد پرداخته و برای مطالعه تأثیر متقابل اقتصاد بر ارتكاب جرم و همچنین تأثیر ارتكاب سایر جرایم بر وضعیت و ساختار اقتصادی می‌توان به سایر منابع مراجعه کرد.^{۳۹}

در آمدهای زیاد گروههای جنایتکارانه سازمانیافته که از ارتكاب جرم حاصل

38. Ibid.

39. See Eli Lehrer, *Crime & the Economy: What Connection?* <http://www.heritage.org/views/2000/ed11500c.html>.

میشود و در بازارهای جهانی تطهیر میشود، امنیت سیستم مالی و اقتصادی جهانی را تهدید میکند. با اشتغال جنایتکاران سازمان یافته فراملی به جاسوسی صنعتی و فناوری، قدرت رقابت بازارگانی مشروع به شدت کاهش مییابد.

ارتشاء و سایر فعالیتهای جنایی سازمان یافته، مانع از سرمایه‌گذاری خارجی میشوند که این امر نیز به نوبه خویش رشد اقتصادی را کاهش میدهد و دولت را از درآمدهایی که برای بازسازی زیر ساختها و پیدایش فرصتهاي جدید اقتصادی نیاز دارد، محروم میکند. میلیاردها دلار از اموال و سرمایه‌های کشور در ورای مرزها تطهیر میشوند و دولت از سرمایه لازم حتی برای پرداخت حقوق و مزایای کارکنان خود عاجز میگردد. بسیاری از سرمایه‌گذاران احتمالی احساس میکنند کشورهایی که جنایت سازمان یافته در سرزمین آنها کمتر وجود دارد، برای سرمایه‌گذاری و حفظ دارایی بسیار مناسبتر هستند. برای کسانی هم که در چنین کشورهایی سرمایه‌گذاری میکنند، انطباق با رشاء و ارتشاء یکی از فنون

اساسي است که باید هرچه زودتر اقدام و خود را به این فن تجهیز کنند. این در شرایطی است که قوانین ملی اعمال مختلف و متعددی - از جمله رشوه - را جرم تلقی میکنند لیکن این قوانین در کشورهای مربوطه خیلی پیش پا افتاده و غیرعملی تلقی میشوند. انحراف روند خصوصی سازی در دولتهای جانشین شوروی سابق توسط جنایت سازمان یافته و مأمورین مرتشی، منجر به دو قطبی شدن این جوامع شده است. بدین صورت، به جای پیدایش و گسترش طبقه متوسط، یک اقلیت بسیار ثروتمند و یک طبقه بسیار فقیر که شامل اکثریت جمعیت میشود، به وجود آمده‌اند. بویژه این وضعیت در این کشورها که قبل از ایدئولوژی تساوی اجتماعی افراد پیروی میکردند بیشتر غیرقابل تحمل مینماید. اگرچه نابرابری اقتصادی در تمام دوران حکومت شوروی وجود داشت لیکن حداقل شکل پنهانی داشت و مثل سرمایه داران جدید کسی تظاهر به ثروتمندی و برتری اقتصادی و مالی خویش نمیکرد.^{۴۰}

40. Shelley, Crime..., *op. cit.*

فساد مالی در فلچ کردن اقتصاد هر کشوری نقش غیر قابل انکاری دارد و مانع از توسعه اقتصادی میگردد. همچنین فساد مالی و ارتشاء منجر به تولید هزینه های خارجی به شکل «مالیاتهای افزوده» میگردد که عمدتاً بر دوش اقتصاد ملی سنگینی میکند. این امر تخصیص کافی اعتبارات مالی به توسعه اقتصادی مورد نیاز را خصوصاً در کشورهای در حال توسعه به شدت با بحران مواجه میکند.^۴

در تجارت بین المللی، فساد - بویژه به شکل ارتشاء - به عنوان یک مانع اساسی در امر تجارت و سرمایه‌گذاری تلقی میشود. جامعه فاسد به سرمایه‌گذاران جهانی محیطی ناتوان را برای سرمایه‌گذاری ارائه میکند. سرمایه‌گذارانی که قصد سرمایه‌گذاری برای یک دوره دراز مدت به منظور عمران و توسعه اقتصادی را دارند از سرمایه‌گذاری در چنین محیطی مأیوس میشوند؛ در عوض آنها یی که در جستجوی منافع سریع مضاعف هرچند با پذیرش برخی مخاطرات احتمالی

41. TENTH UNITED NATIONS CONGRESS ON THE PREVENTION OF CRIME AND THE TREATMENT OF OFFENDERS, VIENNA, 10-17 APRIL 2000, UN.DOC.A/CONF.187/9. p. 5.

هستند، بیشتر رغبت به سرمایه‌گذاری در
چنین محیطی را نشان میدهند.^{۴۲}

این امر نیز متقابلاً آثار زیانبار
فساد مالی را بر اقتصاد رو به رشد
جهانی افزایش میدهد. به تجربه ثابت شده
است کشورهایی که سرمایه‌گذاری خارجی
کمتری جذب میکنند از رشد اقتصادی کمتری
برخوردارند.^{۴۳}

فساد مالی چه در بخش عمومی و چه در
بخش خصوصی، چه در سطح گسترده و چه در
سطح محدود تجارت آزاد را با مشکل رو به
رو میکند، رقابت سالم را به بیراهه
میکشند و ثباتی را که سیستم بازار
آزاد بر محور آن میچرخد، تحلیل
میبرد.^{۴۴}

شرکتهای بازرگانی ممکن است برای
کنار زدن موائع تجاری موجود و کاهش
تعرفه‌های ملی و سرعت بخشیدن به تجارت
بین‌المللی به پرداخت رشوه متول شوند.
چنین اقدامی نهایتاً موقعیت دولت را

42. Ibid., p. 6.

43. Paulo Mauro, *The Effects of Corruption on Growth, Investment, and Government Expenditure, A Cross-Country Analysis: Corruption and the Global Economy*, Kimberly Ann Elliot ed, Washington, D.C., Institute for International Economics, (1996), pp. 83-107.

44. See S. Bially, *International Business Community Foster Ethical Behavior, Public Management Forum*, vol. II , No. 5, (1996), Quoted in UN.Doc. A/CONF.187/9, (2000), p. 6.

تضعیف میکند، درآمد حکومت را کاهش میدهد و الگوهای استانداردهای زیست محیطی و بهداشتی را نیز به مخاطره میافکند.^{۴۵}

فساد مالی گسترده، اعتماد به حکومت و نهادهای حکومتی را مخدوش میکند. در نتیجه یک فرهنگ منفی بوجود میآید که هرکس فقط به موفقیت شخصی خود و منافع کوتاه مدت میاندیشد. حاکمیت فساد مالی منجر به ناکارآمد شدن ضمانت اجراهای و مجازاتهای کیفری میگردد، چرا که کسانی با توصل به ارتقاء از چنگال عدالت میگریزند و اثر مجازات نسبت به سایرین که حتی چنین توانی را ندارند کارآیی خود را از دست میدهد و این امر خود منجر به رشد جنایت سازمانیافته و سایر جرایمی که سیستم اقتصادی را به مخاطره میاندازند، میشود.^{۴۶}

وقتی کارکنان دولت ابزارهایی را که دولت برای تأثیرگذاری بر اقتصاد و اصلاح نارساییهای بازار خصوصی در اختیار دارد، به نفع خود به کار میگیرند، در

45. UN.Doc. A/CONF.187/9, (2000), p. 6.

46. Ibid.

واقع به قدرت دولت لطمه میزند و توان دولت برای نقش مطلوب و اصلاحی را کاوش میدهد. میتوان گفت که در این حالت شاهد نوعی خصوصی سازی دولت هستیم که در جریان آن، قدرت دولت به بازار انتقال نمییابد، بلکه به کارکنان دولت و بوروکراتها میرسد. این امر در نهایت به عملکرد بازار نیز لطمه میزند.^{۴۷}

با فرض اینکه سیاستهای دولت تابع معیارهای سنتی اعمال حکومتی باشد، فساد باعث خدشه دار شدن و انحراف نتایج کار به طرق متعدد میشود.

فساد از راههای زیر باعث اخلال در نقش دولت در زمینه تخصیص منابع میشود:

- نشان دادن نرمش نسبت به مالیات دهندگان، زیرا رفتارهای خاصی از سوی بازرسان مالیاتی باعث میشود که دیون مالیاتی کاوش بابد. نظام قانونی مالیاتها طوری تنظیم میشود که حالت بیطرفانه داشته باشد ولی فساد نه تنها میزان مالیاتهای وصولی توسط دولت را کاوش میدهد، بلکه بیطرفي نظام مالیاتی

۴۷. ویتو تانزی، مسئله فساد، فعالیتهای دولتی و بازار آزاد، ترجمه دکتر بهمن آقایی، مجله اقتصادی - سیاسی، شماره ۱۵۰ - ۱۴۹، بهمن - اسفند ۱۳۷۸، ص ۱۸۴.

را از طریق دادن امتیازهای رقابتی به برخی از تولیدکنندگان در مقابل دیگران، از بین میبرد. چیزی که در این میان لطمه میبیند، عملکرد صحیح بازار است.

— از طریق اعمال خودسرانه (برخلاف اصل فاصله) قوانین و مقررات و در نتیجه اعطای امتیاز به برخی افراد در مقایسه با دیگران. این امر بخصوص در اعطای مجوزهای وارداتی، اعتبارات یارانه‌ای، مجوزهای منطقه‌ای و مجوزهای مربوط به انواع فعالیتهای اقتصادی مهم است. برای نمونه، چنانچه این ابزارها برای کمک به «صنایع نوپا» طرح‌ریزی شده باشد ولی در عمل به نفع صنایع دیگر به کار گرفته شود، نقش اصلاحی دولت مختل می‌شود و کارکرد بازار نیز صدمه می‌بیند.

— از طریق واگذار کردن کارهای دولتی یا خریدها و قراردادهای سرمایه‌گذاری که در آنها پیروزی در رقابت، ناشی از توان انجام کار با حداقل هزینه نیست، بلکه نتیجه وجود برخی روابط و پرداخت رشوه است.

— از طریق استخدام و ترفیع خودسرانه افراد برخلاف معیارهای عادلانه

و عینی. انتخاب اینگونه افراد نه تنها کیفیت تصمیم‌گیری را پایین می‌آورد بلکه با افزایش شدت تکرار اشتباهات و نیز دلسردکردن افراد لایقی که روابط مربوطه را ندارند و احساس می‌کنند شانسی برای آنها نیست، به اقتصاد لطمه می‌زند. در جوامعی که به نظر می‌رسد بهترین مشاغل در بخش دولتی است و در عین حال مشاغل به صورت نامناسب به افراد دارای روابط خاص می‌رسد، انگیزه فعالیت تحصیلی جدی در مدارس و کسب مدارج بالاتر آموزشی برای کسانی که روابط ندارند کاوش می‌یابد و در نتیجه رشد بالقوه اقتصاد نقصان می‌گیرد. در این حالت بازار کار هم مختل می‌شود.

– برخی افراد سعی می‌کنند مشاغل خاصی را به دست آورند نه به این دلیل که در آن مشاغل دارای توأم‌نی خاص یا استعداد مولد هستند، بلکه از آن جهت که امکان کسب سود بیشتری دارند. چنین مشاغلی باعث ترویج فساد است. چنانچه حقوق رسمی تا حدود زیادی با کل درآمدی که از موقعیتی خاص حاصل می‌شود فاصله داشته باشد، نقش مهمی در جلب افراد به

مشاغل خاص ایفاء نمیکند. برای نمونه در کشورهای آسیای جنوب شرقی، شمار افرادی که در امتحانات مربوط به استخدام بازرس مالیات بر درآمد شرکت میکنند سخت افزایش یافته است، گرچه این شغل حقوق رسمی چندانی ندارد، اما تعداد داوطلبان مشاغل در وزارت خارجه که ظاهراً حقوق بالایی دارد کاوش یافته است. علت این است که داوطلبان مذبور احساس کرده اند شغل بازرس مالیاتی گرچه حقوقش کم است ولی درآمد اضافی قابل توجهی دارد. همچنین گزارشها حاکی از آن است که در برخی کشورها، مشاغلی که در آنها امکان دریافت وجهه کلان وجود دارد فروخته میشود یا توسط کسانی که قدرت اعطای چنین مسؤولیت‌هایی را دارند به حرای گذاشته میشود. بامول (۱۹۹۰) و نیز مورفی شیل فروویشینی (۱۹۹۱) هریک جدأگانه استدلال کرده اند که در هر جامعه، افرادی با مهارت‌های چشمگیر مدیریتی که در عین حال بطور بالقوه قادرند بیشترین کمک را به رشد جامعه بنمایند، به سوی فعالیتهايي جذب ميشوند که بيشترین بازده را دارد، خواه اين

فعالیتها مولد باشد یا صرفاً درآمد زیادی داشته باشد. اگر فساد باعث شود که افراد بیشتری به دنبال مشاغل دسته دوم بروند، عملکرد اقتصاد کشور در این میانه بازنده اصلی خواهد بود.^{۴۸}

فساد از طرق مختلف باعث اخلال در نقش توزیعی دولت می‌شود. اگر افراد برخوردار از رابطه‌های خوب بهترین مشاغل را بگیرند و سودآورترین قراردادهای دولتی را به دست آورند و از اعتبارات یارانه‌ای و ارز خارجی با نرخ ترجیحی و امثالهم برخوردار شوند و در عین حال مالیات خودشان را با دادن رشوه کم کنند، احتمال اندکی وجود دارد که فعالیتهاي دولت منجر به بهبود امر توزیع درآمدها و ایجاد مساوات در نظام اقتصادي شود.

بالاخره باید گفت که فساد از هر لحاظ به نقش ثبات دهنده دولت لطمه می‌زند، زیرا این امر (ایجاد ثبات) مستلزم آن است که در غالب موارد، کسر مالی کاوش یابد. فساد به احتمال قوی باعث افزایش هزینه‌های دولت می‌شود. برای

نمونه تخصیص مزایای از کار افتادگی به افرادی که واقعاً ناتوان نیستند، پرداخت مزایای شغلی به کسانی که کار نمیکنند و اعطای قراردادهای دولتی به افرادی که رشوه میدهند هزینه‌های دولت را بالا میبرد. افزایش سرمایه‌گذاری غیرمولد اغلب توسط کسانی تشویق میشود که روی پروژه‌های سرمایه‌گذاری، «کمیسیون» میگیرند. همچنین فساد از طریق راههای متعدد دیگری به تصمیمات مربوط به نحوه صرف هزینه‌ها لطمه میزند و باعث افزایش هزینه دولت در مقایسه با دستاوردهای آن میشود. وقتی مالیاتها پرداخت نشود یا به مسیرهای دیگری افتد، درآمد دولت پایین میآید. در برخی کشورهای در حال توسعه فشار مالیات مؤثر (یعنی نسبت کل پرداختهای مالیاتی به درآمد ملی) بسیار بالاتر از فشار مالیات رسمی است چون مقداری از مالیاتها از جیب بازرسان مالیاتی سرد رمی‌آورد.^{۴۹}

جنایات سازمان یافته فراملی، به خاطر مصادیق مختلف خود، علاوه بر آثار سیاسی و اقتصادی، آثار اجتماعی

قابل توجهی نیز از خود بر جای میگذارند که ذیلاً به بررسی آن میپردازیم.

۳- آثار انسانی - فرهنگی

آثار اجتماعی جنایت سازمان یافته که شامل آثار انسانی و فرهنگی میشود کمتر مورد توجه نویسندگان و دولتمردان قرار گرفته است. شاید مهمترین بازتاب این آثار را بتوان در خشونت، قاچاق مواد مخدر، قمار، فحشا و گسترش بیماری ایدز (AIDS) که همگی تأثیر مستقیم و انکارناپذیر بر روی زندگی افراد و کیفیت آن دارند، ملاحظه کرد. گروههای جنایی بینالمللی نه تنها این بازارهای غیرقانونی را به جریان میاندازند، بلکه زنان و کودکان را به فحشا و میدارند و به منظور رونق بازار مواد مخدر خود، وابستگی و اعتیاد به مواد مخدر را در میان میلیونها نفر گسترش میدهند.^{۵۰} به علاوه، کنترل بازارهای غیرقانونی توسط جنایتکاران سازمان یافته بینالمللی تأثیر اساسی در بی ثباتی و تضعیف وضعیت اقتصادی کل جامعه دارد که این امر بر

۵۰. Shelley, Transnational ..., p. 471.

کیفیت زندگی تمام افراد جامعه حتی آنهایی که در بازار کالاها و خدمات غیرقانونی هیچ دخالت و مشارکت مستقیمی ندارند، آثار مهمی از خود بر جای می‌گذارند. فعالیتهای اقتصادی غیرقانونی، اخذ مال به عنف و تحصیل امتیاز انحصاری بازارها، هزینه کالاها را برای مصرفکننده افزایش میدهد و در نتیجه شهروندان می‌بایست هزینه‌های سنگینتری را برای غذا، مسکن، خدمات دارویی و... بپردازند.^{۵۱}

ترویج اعتیاد میان افراد جامعه بویژه جوانان و گسترش فحشا حتی در میان کودکان و نوجوانان، آثار اخلاقی انکارناپذیری از خود به جا می‌گذارد و حتی در کیفیت تحصیل و آموزش آثار زیانباری دارد. قاچاق آثار فرهنگی ملل مختلف و تحصیل، صید (مثل صید غیرمجاز خاویار) و قاچاق گونه‌های نایاب، این‌گونه‌ها را برخی اوقات در معرض انقراف قرار میدهد. حفظ گونه‌های کمیاب و نایاب در طبیعت و محیط‌زیست برای آیندگان و حق نامبردگان برای دیدن و

51. Ibid.

استفاده از این گونه‌ها یکی از حقوق بشری محسوب می‌گردد.^{۵۰} بنابراین انقراف و در معرض تهدید قرار دادن این گونه‌ها ناقض حقوق بشر نسلهای آینده نیز می‌باشد.

حمل و نقل و قاچاق اتباع خارجی ارزش و کرامت بشری را هم در دولت مبدأ و هم در دولت مقصد تهدید می‌کند. افزایش فحشای بین‌المللی و حلقه‌های تصاویر مستهجن جنسی، آثار اجتماعی و بهداشتی شدیدی بر جای می‌گذارد. تجارت غیرقانونی الوار و قاچاق گونه‌های نادر و ضایعات هسته‌ای تا به حال نیز صدمه شدیدی به محیط زیست جهانی وارد نموده است.^{۵۱}

سالانه صدها هزار نفر زن و مرد و کودک بطور غیرقانونی در دنیا قاچاق می‌شوند و سپس به ارتکاب انواع جنایات واداشته می‌شوند و شاید تصور می‌شود که این افراد به طور اختیاری به ارتکاب جرم روی آورده‌اند تا از فقر بگریزند.

۵۲. دکتر اردشیر امیر ارجمند، تقریرات درس حقوق محیط زیست، دوره دکترای حقوق بین‌الملل، دانشکده علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، نیمسال اول تحصیلی ۱۴۷۹-۱۳۷۸.

۵۳. Shelley, *Crime...*, *op. cit.*

این افراد غالباً مورد بهره برداری اقتصادی، جنسی و جسمی قرار میگیرند. آنان مبالغ قابل توجهی پول برای ارسال به کشور دیگری میپردازند بیآنکه اطلاعات صحیحی از وضعیت آتی خود در کشور مقصد داشته باشند. در نهایت، مجبور به فحشا یا ارتکاب اعمال جنایی دیگر در کشور مقصد میشوند.^{۵۴}

در ایالات متحده آمریکا حداقل ۱۰۰۰۰۰ نفر مهاجر به فحشا اشتغال دارند و حسب گزارش جهانی ملل متحد که اخیراً انتشار یافته ۴۰۰۰۰ تا ۵۰۰۰۰ زن تایلندی در ژاپن به فحشا اشتغال دارند، و نیز تعداد افرادی که به طور غیرقانونی در کشورهای اتحادیه اروپا به فحشا به عنوان حرفة مشغول هستند از ۲۰۰۰۰ تا ۵۰۰۰۰ نفر تخمین زده میشود که دو سوم از این تعداد از کشورهای اروپای شرقی و یک سوم دیگر از سایر کشورهای در حال توسعه به اروپا قاچاق شده‌اند. از زمان خاتمه جنگ سرد و گشایش مرزها، قاچاق اشخاص گسترش و افزایش یافته است.^{۵۵}

54. Trafficking in Persons: The New Protocol, <http://www.odccp.org/trafficking-protocol-background.html>.

55. Ibid.

بردهداری اقتصادی و جنسی امروزه یک صنعت جهانی بسیار پُرمنفعتی محسوب می‌شود که توسط سازمانهای جنایتکارانه قدرتمندی مثل یاکوزا، تریاد و مافیا اداره می‌شوند. این گروهها سالانه مبلغی بالغ بر ۷ میلیارد دلار از این طریق تحصیل می‌کنند و در عین حال شبکه‌های خود را هم در کشورهای توسعه‌یافته گسترش می‌دهند. زنان و نوجوانان غالباً از طریق آگهی استخدام در مشاغل داخلی کشور خارجی اغفال شده و سپس متوجه می‌شوند که از طریق آلبوم‌های حاوی عکس آنان، خرید و فروش شده‌اند. به محف اینکه به برده‌گی گرفته می‌شوند، غالباً مورد ضرب و شتم و زنای به عنف واقع می‌شوند و سپس توسط مالک اولی به بعدی و یا به صاحب فاحشه خانه فروخته می‌شوند و اغلب تا ۱۸ ساعت در روز کار می‌کنند. آنها خود را در چنگ صاحب یک مرکز فحشا می‌بینند که در بسیاری از موارد ورود و اقامتشان در کشور مقصد غیرقانونی است و هیچ‌گونه گذرنامه یا کارت شناسایی ندارند. ضمن اینکه هیچ مبلغی برای اداره زندگی خود ندارند، با

قرض‌های کمرشکنی هم مواجه هستند که از بابت هزینه سفر و اقامت باید بپردازند.^{۵۶}

زنان آسیایی در ایالات متحده و ژاپن به قیمت ۲۰۰۰۰ دلار به مالکین مراکز فحشا فروخته می‌شوند. حتی در بلژیک یک قاچاقچی، زنان آفریقایی را از آفریقا به این کشور قاچاق نموده و به قیمت ۸۰۰۰ دلار می‌فروخته است. زنان روسیه ای شاغل در مراکز فحشای آلمان حدود ۷۵۰۰ دلار درآمد ماهیانه دارند که از این مبلغ حداقل ۷۰۰۰ دلار را صاحب مرکز فحشا برداشت می‌کنند.^{۵۷}

در اجلاسی که در ۲۰ دسامبر ۲۰۰۱ در داکار (پایتخت سنگال) بین ۱۵ کشور آفریقایی موسوم به اکوواس^{۵۸} (جامعه اقتصادی دولتهای آفریقای غربی) در زمینه مبارزه با قاچاق انسان برگزار گردید، اشاره شد که دو نوع قاچاق انسان در این مناطق بیشتر رواج دارد: الف) قاچاق کودکان برای واداشتن به کار اجباری خصوصاً کار در مزارع؛ ب) قاچاق

56. Ibid.

57. Ibid.

58. ECOWAS.

زنان و کودکان به منظور بهره برداری جنسی. قربانیان این جنایات آسیب‌پذیرترین افراد و اقسام جامعه یعنی زنان، کودکان، فقرا و افراد تحصیل نکرده و یا کمتر تحصیل کرده می‌باشند. این افراد به راحتی فریب قاچاقچیانی را می‌خورند که وعده کار پرمنفعت در ورای مرزها را به آنها میدهند.^{۵۹}

روشن است که همه این موارد بیانگر تهدید و نقض حق حیات و سایر حقوق بشری و انسانی می‌باشد. افراد بشری بی‌آنکه اراده و تقصیری داشته باشند طعمه قاچاقچیان شده و انواع هتك حرمتها به آنها روای داشته می‌شود.

جنایتکاران سازمان یافته برای برداشتن موائع موجود بر سر راه فعالیت خود از ارتکاب هیچ جنایتی دریغ نمی‌کنند. چنانچه روزنامه نگاران و نویسنده‌ها با افشاگری و تنویر افکار در صدد مقابله با ارتکاب جنایات سازمان یافته برآیند، گروههای جنایتکار در صدد حذف فیزیکی این افراد بر می‌آیند.

59. United Nations Information Service, <http://www.unodc.org/gress-release-2001-12-20-2.html>.

این امر هم حق حیات افراد را زایل میکند، هم حق آزادی بیان و آزادی مطبوعات را تهدید میکند و نیز با ایجاد جو رعب و وحشت، امنیت جامعه را به مخاطره میافکند.

سرقت مالکیت معنوی افراد و نادیده گرفتن حق پدید آورندگان نیز آثار فرهنگی غیر قابل انکاری از خود به جا میگذارد، کما اینکه ارتکاب قتل‌های قراردادی و قاچاق اعضاي انسانها آثار انسانی فجیعي دارند.

نتیجه‌گیری

جنایات سازمانیافته فراملی اعمال مجرمانه مختلفی را شامل می‌شود که توسط گروهای جنایتکارانه متشكل از بیش از دو نفر، با اعمال نفوذ در ارکان حکومت، از طریق ارتشاء یا خشونت و قتل، معمولاً با سازماندهی خاص و به قصد تحصیل منافع مالی یا مادی ارتکاب می‌یابند. به موجب کنوانسیون پالرمو، علاوه بر موارد فوق، جنایت ارتکابی باید ماهیتاً فراملی باشد و فعالیت گروه برای مدتی استمرار داشته باشد.

باید تأکید داشت که آثار مختلف جنایت سازمانیافته با یکدیگر ارتباط کامل داشته و بر هم اثر متقابل می‌گذارند. به عبارت دیگر، آثار مختلف این جنایت در فلچ نمودن ساختارهای جامعه دست به دست هم داده، اثر متقابل بر هم گذاشته و یکدیگر را تکمیل می‌کنند.

فساد مالی فرآگیر و نفوذ جنایت سازمانیافته در فرایند سیاسی، مانع از توسعه و تحقق قوانین جدید مورد نیاز برای پی ریزی یک اقتصاد دموکراتیک

مبتنی بر بازار آزاد می‌شود. وجود مقامات مالیاتی که پیوسته رشوه می‌گیرند و ارتباطات پیدا و پنهان کارکنان دولت با گروههای جنایتکار بین‌المللی، دولت را از بودجه‌های مورد نیاز برای توسعه اقتصادی و سیاسی محروم می‌کند. نتیجه آن می‌شود که تعداد زیاد و حتی اکثریت قاطع شهروندان اعتماد خود را به استقلال و توانيای نظام قضایی و همچنین توانيای دولت به انجام تعهدات اساسی خود از جمله پرداخت حقوق کارکنان و بازنشستگان و مراقبت بهداشتی، از دست میدهند.^{۶۰}

یکی از صاحب نظران به درستی و به نحو اختصار رابطه بین دموکراسی، اقتصاد و امنیت را این‌گونه ترسیم می‌کند: اولاً بدون دموکراسی، اقتصاد راکد می‌ماند و پویایی خود را از دست میدهد؛ ثانیاً بدون اقتصادی پویا و رو به رشد، دموکراسی تهدید می‌شود؛ و ثالثاً بدون امنیت نه دموکراسی کارآمد تأمین می‌گردد و نه اقتصادی کارآمد تضمین می‌شود. لذا این سه عامل یکدیگر را باید تقویت کنند

60. Trafficking in Persons: The New Protocol, *op. cit.*

نه تضعیف.^{۶۱} جنایت سازمان یافته هر سه را مختل می‌کند.

هیچ شکل حکومتی وجود ندارد که مصون از پیدایش و توسعه جنایت سازمان یافته فراملی باشد و هیچ سیستم حقوقی وجود ندارد که به طور کامل بتواند رشد این جنایت را کنترل کند و هیچ سیستم اقتصادی وجود ندارد که مصون و ایمن در قبال وسوسه برخورد ای بیشتر از منافع این جرم در مقایسه با فعالیت مشروع باشد.^{۶۲} بدین ترتیب، اگر جنایت سازمان یافته فراملی ریشه‌کن نشود، آثار زیانبار آن در زمینه‌های سیاسی و اقتصادی منجر به فروپاشی مردم‌سالاری و شکوفایی اقتصاد رسمی خواهد شد.

در حقوق داخلی ما قوانین مناسبی که بتواند در پیشگیری و مبارزه با این جنایت مؤثر واقع شود، کمتر به چشم می‌خورد، چرا که بیشتر قوانین جوانب سنتی خود را حفظ کرده‌اند. لذا نیاز به تدوین قوانین مناسب و تقویت قدرت اطلاعاتی، امنیتی و اجرایی در این

61. Janusz Bugajski, Democracy, Economy and Security, www.csis.org/ee/research.

62. Shelley, Crime..., *op. cit.*

زمینه وجود دارد. توضیح آنکه در برخی قوانین از جمله ماده ۴۵ قانون مجازات اسلامی سردستگی دو یا چند نفر، از عل مشدده کیفر تلقی شده؛ لیکن نفس گروهی بودن عمل مورد توجه قرار نگرفته است. در ماده ۴ قانون تشدید مجازات مرتکبان ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری نیز تشکیل یا رهبری شبکه چند نفری برای ارتكاب جرایم ارتشاء، اختلاس و کلاهبرداری از عوامل تشدید مجازات تلقی شده است. لیکن اولاً این مورد فقط درخصوص جرایم خاص پیشبینی شده و ثانیاً هیچگونه تمهید خاصی که برای مقابله با جرایم سازمان یافته ضرورت دارد، پیشبینی نشده است.

فراملي بودن اين جنaiات نيز عامل ديگري است که پاسخ مناسب به جنaiات سازمان یافته فراملي را به همكاريهاي بين المللی گره مي زند. نظر به اينکه در کنوansiون پالرمو تمهيدات مفصلي برای هماهنگي و همکاري دولتها پیشبینی شده، لذا ضرورت دارد مفاد کنوansiون پالرمو توسط کميسيوني تخصصي مورد بررسی قرار گيرد تا زمينه تصويب و اجراي آن و نيز

زمینه تدوین و وضع قوانین همسو با آن
فرام گردد.